

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 8, 2026

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:376](#) 10-03-2026

Kon het hof toepassing geven aan de strafverzwarende omstandigheid dat de bedreiging 'schriftelijk en onder bepaalde voorwaarde' is geschied?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:217](#) 10-03-2026

Bewijsklachten.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:216](#) 10-03-2026

Bewijsklachten.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:154](#) 10-03-2026

Heeft het hof het verweer dat de verdachte toestemming had tot het plegen van dit feit kunnen verwerpen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:334](#) 10-03-2026

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van 'overbeslag'?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:335](#) 10-03-2026

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van 'overbeslag'?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:337](#) 10-03-2026

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter de verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:336](#) 10-03-2026

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van 'overbeslag'?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:338](#) 10-03-2026

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter de verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:339 10-03-2026

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter de verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:341 10-03-2026

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van 'overbeslag'?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:375 10-03-2026

Is de rechtbank bevoegd tot behandeling van het klaagschrift, nu de auto bij onherroepelijk vonnis van de andere rechtbank verbeurd is verklaard?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:379 10-03-2026

Heeft het hof toereikend gemotiveerd geoordeeld dat het door de verdachte ingesteld hoger beroep niet-ontvankelijk is omdat het te laat is ingesteld?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:340 10-03-2026

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter de verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:342 10-03-2026

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat er sprake is van 'overbeslag'?

RECHTSPRAAK

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat er sprake is van ‘overbeslag’?

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat er sprake is van ‘overbeslag’?

Beoordeling van het eerste en het derde cassatiemiddel

De cassatiemiddelen klagen onder meer over de verwerping door de rechtbank van het verweer dat de voortdurende van het beslag niet voldoet aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. De cassatiemiddelen lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

Voor zover de cassatiemiddelen hierover klagen, slagen zij. De redenen daarvoor staan vermeld in de beschikking die de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 25/00331 B, ECLI:NL:HR:2026:341.

Beoordeling van de cassatiemiddelen voor het overige

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van de cassatiemiddelen voor het overige niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;
- wijst de zaak terug naar de rechtbank Oost-Brabant, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:342

Zaaknummer: 25/00320

Rechters: C.N. Dalebout, F. Posthumus en V. van den Brink

Advocaten: G.J.M.E. de Bont, C.J.M. Perraud en M. Prins

Wetsartikelen: art. 94a Sv

RECHTSPRAAK

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter de verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter de verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat de rechtbank bij de beoordeling van het klaagschrift een onjuiste maatstaf heeft toegepast.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de beschikking die de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 25/00328 B, ECLI:NL:HR:2026:337.

Beoordeling van de overige cassatiemiddelen

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van het tweede tot en met het zesde cassatiemiddel niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;
- wijst de zaak terug naar de rechtbank Oost-Brabant, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:340

Zaaknummer: 25/00334

Rechters: V. van den Brink, C.N. Dalebout en F. Posthumus

Advocaten: G.J.M.E. de Bont, M. Prins en C.J.M. Perraud

Wetsartikelen: art. 94a Sv

RECHTSPRAAK

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter de verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat de rechtbank bij de beoordeling van het klaagschrift een onjuiste maatstaf heeft toegepast.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de beschikking die de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 25/00328 B, ECLI:NL:HR:2026:337.

Beoordeling van de overige cassatiemiddelen

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van het tweede tot en met het zesde cassatiemiddel niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;
- wijst de zaak terug naar de rechtbank Oost-Brabant, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:338

Zaaknummer: 25/00326

Rechters: C.N. Dalebout, F. Posthumus en V. van den Brink

Advocaten: M. Prins, G.J.M.E. de Bont en C.J.M. Perraud

Wetsartikelen: art. 94a Sv

RECHTSPRAAK

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van ‘overbeslag’?

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van ‘overbeslag’?

Beoordeling van het eerste en het derde cassatiemiddel

De cassatiemiddelen klagen onder meer over de verwerping door de rechtbank van het verweer dat de voortdurende van het beslag niet voldoet aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. De cassatiemiddelen lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

Voor zover de cassatiemiddelen hierover klagen, slagen zij. De redenen daarvoor staan vermeld in de beschikking die de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 25/00322 B, ECLI:NL:HR:2026:334.

Beoordeling van de cassatiemiddelen voor het overige

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van de cassatiemiddelen voor het overige niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;
- wijst de zaak terug naar de rechtbank Oost-Brabant, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:336

Zaaknummer: 25/00335

Rechters: C.N. Dalebout, F. Posthumus en V. van den Brink

Advocaten: G.J.M.E. de Bont, M. Prins en C.J.M. Perraud

Wetsartikelen: art. 94a Sv

RECHTSPRAAK

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter de verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter de verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat de rechtbank bij de beoordeling van het klaagschrift een onjuiste maatstaf heeft toegepast.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de beschikking die de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 25/00328 B, ECLI:NL:HR:2026:337.

Beoordeling van de overige cassatiemiddelen

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van het tweede tot en met het zesde cassatiemiddel niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;
- wijst de zaak terug naar de rechtbank Oost-Brabant, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:339

Zaaknummer: 25/00333

Rechters: F. Posthumus, V. van den Brink en C.N. Dalebout

Advocaten: G.J.M.E. de Bont, C.J.M. Perraud en M. Prins

Wetsartikelen: art. 94a Sv

RECHTSPRAAK

**Is de rechtbank bevoegd tot behandeling van het
klaagschrift, nu de auto bij onherroepelijk vonnis van de
andere rechtbank verbeurd is verklaard?**

***Is de rechtbank bevoegd tot behandeling van het klaagschrift, nu de
auto bij onherroepelijk vonnis van de andere rechtbank verbeurd is
verklaard?***

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel strekt ertoe dat de rechtbank het klaagschrift ten onrechte niet heeft opgevat als een klaagschrift als bedoeld in artikel 552b van het Wetboek van Strafvordering.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;
- bepaalt dat de stukken ter verdere behandeling en afdoening zullen worden gezonden naar de rechtbank Den Haag.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:375

Zaaknummer: 25/02620

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en R. Kuiper

Advocaten: R. Moghni

Wetsartikelen: art. 552a Sv en art. 94 Sv

RECHTSPRAAK

Heeft het hof toereikend gemotiveerd geoordeeld dat het door de verdachte ingesteld hoger beroep niet-ontvankelijk is omdat het te laat is ingesteld?

Heeft het hof toereikend gemotiveerd geoordeeld dat het door de verdachte ingesteld hoger beroep niet-ontvankelijk is omdat het te laat is ingesteld?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over het oordeel van het hof dat het door de verdachte ingestelde hoger beroep niet-ontvankelijk is omdat het te laat is ingesteld.

Het hof heeft het door de verdachte ingestelde hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard en daartoe overwogen:

‘Bij vonnis van de politierechter van 8 januari 2021 is de verdachte veroordeeld ter zake van het tenlastegelegde. De mededeling van deze einduitspraak is op 19 augustus 2022 aan de verdachte in persoon uitgereikt. De verdachte kon volgens de wet gedurende veertien dagen tegen dat vonnis van de politierechter hoger beroep instellen. Hij heeft echter hoger beroep ingesteld op 8 december 2022. Verdachte voert aan dat hij niet goed is met papieren. Dit is echter geen omstandigheid die de termijnoverschrijding verschoonbaar maakt. Nu het hoger beroep eerst na het verstrijken van die termijn is ingesteld, namelijk op 8 december 2022, en niet is gebleken dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is, dient de verdachte niet-ontvankelijk te worden verklaard in het hoger beroep.’

Nadat de voorzitter van het hof op de terechtzitting in hoger beroep de ontvankelijkheid van het door de verdachte ingestelde hoger beroep aan de orde heeft gesteld, heeft de raadsman opgemerkt dat zich een probleem heeft voorgedaan bij het gerechtsgebouw in Tilburg en dat de verdachte de brief in de bus heeft gedaan en ervan uitging dat hij zo tijdig heeft laten weten hoger beroep te willen instellen.

Het oordeel van het hof dat het door de verdachte ingestelde hoger beroep niet-ontvankelijk

moet worden verklaard, is niet toereikend gemotiveerd. Daarbij is van belang dat het hof bij het oordeel over de tijdigheid van het instellen van het hoger beroep de onder 2.3.1 genoemde opmerking niet kenbaar in zijn overwegingen heeft betrokken, waardoor het hof de mogelijkheid heeft opengelaten dat de verdachte tijdig hoger beroep heeft ingesteld.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof 's-Hertogenbosch, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:379

Zaaknummer: 23/03291

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en F. Damsteege

Advocaten: B.J.P. van Gils

Wetsartikelen: art. 9 lid 2 WvW 1994 en art. 408 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van ‘overbeslag’?

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van ‘overbeslag’?

Beoordeling van het eerste en het derde cassatiemiddel

De cassatiemiddelen klagen onder meer over de verwerping door de rechtbank van het verweer dat de voortdurende van het beslag niet voldoet aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. De cassatiemiddelen lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

De stukken die voor de beoordeling van de cassatiemiddelen van belang zijn, zijn weergegeven in de conclusie van de advocaat-generaal. Deze stukken houden – kort samengevat – het volgende in.

In het kader van een strafrechtelijk onderzoek tegen de klaagster en tegen [klager] wegens verdenking van het illegaal aanbieden van online kansspelen op de Nederlandse markt, witwassen en deelneming aan een criminele organisatie, is op 16 juni 2021 en 15 september 2021 op grond van artikel 94a van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv) onder de klaagster en onder [klager] beslag gelegd op een groot aantal – zich in Nederland, Zwitserland, Luxemburg en Malta bevindende – roerende en onroerende zaken, waaronder: woningen, vaar- en voertuigen, effectenportefeuilles, bankrekeningen, edelmetalen en een geldvordering, met het oog op de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel.

Uit de in de conclusie van de advocaat-generaal weergegeven stukken volgt dat namens de klaagster – onder overlegging van (bank)overzichten van waarden en saldi van (een deel van) de inbeslaggenomen effectenportefeuilles en bankrekeningen – naar voren is gebracht dat sprake is van ‘overbeslag’ van (minimaal) € 23.887.374, nu de waarde van de inbeslaggenomen voorwerpen volgens de klaagster € 67.219.784 bedraagt en het conservatoir beslag is gelegd

met het oog op de oplegging van een ontnemingsmaatregel van € 57.034.233, maar op dit berekende wederrechtelijk verkregen voordeel nog een bedrag van (minimaal) € 13.701.823 in mindering moet worden gebracht. De rechtbank heeft overwogen dat zij niet beschikt over de stukken die nodig zijn om zich een oordeel te kunnen vormen over de waarde van het gelegde beslag, dat de stukken die namens de klagster zijn overgelegd daartoe onvoldoende zijn, en zij heeft het beklag ongegrond verklaard.

Gelet op wat namens de klagster, mede onder verwijzing naar door haar ingebrachte stukken, is aangevoerd over de waarde van het beslag, was de rechtbank gehouden blijkt te geven van een onderzoek of voortzetting van het beslag in overeenstemming is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. De rechtbank heeft echter ten aanzien daarvan overwogen dat 'ook zij niet beschikt over de stukken die nodig zijn om een oordeel te kunnen vormen over de waarde van het gelegde beslag'. Daarmee heeft zij onvoldoende concreet blijkt gegeven van zo'n onderzoek, in aanmerking genomen dat de rechtbank zich niet nader heeft laten informeren over de waarde van het beslag en uit haar beschikking ook niet blijkt waarom, gelet ook op het tijdsverloop sinds de beslaglegging, van het openbaar ministerie niet kon worden gevergd ten aanzien daarvan stukken over te leggen of concrete nadere opgaven te doen. Voor zover de rechtbank hierbij van oordeel is geweest dat het summiere karakter van het onderzoek in raadkamer eraan in de weg staat dat zo'n onderzoek naar de verhouding tussen de waarde van de inbeslaggenomen voorwerpen en de te verwachten hoogte van de eventuele betalingsverplichting plaatsvindt, heeft zij miskend wat is vooropgesteld.

Voor zover de cassatiemiddelen hierover klagen, slagen zij.

Beoordeling van de cassatiemiddelen voor het overige

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van de cassatiemiddelen voor het overige niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;
- wijst de zaak terug naar de rechtbank Oost-Brabant, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:341

Zaaknummer: 25/00331

Rechters: C.N. Dalebout, F. Posthumus en V. van den Brink

Advocaten: G.J.M.E. de Bont, M. Prins en C.J.M. Perraud

Wetsartikelen: art. 94a Sv

RECHTSPRAAK

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van ‘overbeslag’?

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van ‘overbeslag’?

Beoordeling van het eerste en het derde cassatiemiddel

De cassatiemiddelen klagen onder meer over de verwerping door de rechtbank van het verweer dat de voortdurende van het beslag niet voldoet aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. De cassatiemiddelen lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

Voor zover de cassatiemiddelen hierover klagen, slagen zij. De redenen daarvoor staan vermeld in de beschikking die de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 25/00322 B, ECLI:NL:HR:2026:334.

Beoordeling van de cassatiemiddelen voor het overige

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van de cassatiemiddelen voor het overige niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;
- wijst de zaak terug naar de rechtbank Oost-Brabant, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:335

Zaaknummer: 25/00330

Rechters: C.N. Dalebout, F. Posthumus en V. van den Brink

Advocaten: G.J.M.E. de Bont, C.J.M. Perraud en M. Prins

Wetsartikelen: art. 94a Sv

RECHTSPRAAK

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter de verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

Heeft de rechtbank door te overwegen dat zij het niet hoogst onwaarschijnlijk acht dat de strafrechter de verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen, de juiste maatstaf toegepast?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat de rechtbank bij de beoordeling van het klaagschrift een onjuiste maatstaf heeft toegepast.

Nu er een grote onderlinge samenhang bestaat tussen de onder alle klagers gelegde beslagen, gelet op de achterliggende eigendoms- en zeggenschapsverhoudingen, het beklag van [medeklager 5] deels op tijd is, en de mogelijkheid reëel is dat klagers alsnog tot verdachte bestempeld en vervolgd zullen worden zal de rechtbank mede om redenen van proceseconomie aan voorgaand aspect voorbijzien en ook het beklag van [klaagster], [medeklager 4], [medeklager 5] en [medeklager 6] beoordelen langs de ten aanzien van klagers [medeklager 1], [medeklager 2] en [medeklager 3] aangelegde maatstaf van artikel 552a, derde lid Sv, en hun beklag ontvankelijk achten.

Klagers zijn derhalve allen ontvankelijk in het ingediende beklag.

Inhoudelijke beoordeling

Er is sprake van conservatoir beslag uit hoofde van artikel 94a Sv. Teneinde rechtsgeldig conservatoir beslag te leggen dient te worden voldaan aan de hiervoor geldende voorwaarde,

namelijk dat sprake is van enige verdenking van of veroordeling wegens een misdrijf waarvoor een geldboete van de vijfde categorie kan worden opgelegd. Ten aanzien van klagers is er gelet op de inhoud van de door het Openbaar Ministerie aangeleverde stukken sprake van een verdenking van overtreding van artikel 1 van de Wet op de economische delicten (WED) juncto artikel 1 onder a en artikel 36 van de Wet op de kansspelen (WOK), een verdenking van witwassen en het deelnemen aan een criminele organisatie. Dit zijn misdrijven waarvoor een geldboete van de vijfde categorie kan worden opgelegd. Aan de hiervoor genoemde voorwaarde is dus voldaan.

Vervolgens dient de rechtbank te beoordelen of zich niet het geval voordoet dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat de later oordelende strafrechter aan de klager, als verdachte, een verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen. Daarbij heeft het onderzoek een summier karakter. De rechter die oordeelt over het beklag, kan slechts in zeer beperkte mate vooruitlopen op de beslissingen die zullen worden genomen in de strafzaak of de ontnemingszaak.

Het Openbaar Ministerie stelt zich op het standpunt dat er wederrechtelijk verkregen voordeel is ontstaan bij klagers en is voornemens een ontnemingsprocedure aanhangig te maken. In de visie van het Openbaar Ministerie is het niet hoogst onwaarschijnlijk dat te zijner tijd door de strafrechter een ontnemingsmaatregel wordt opgelegd.

Klagers hebben op dit punt geen verweer gevoerd.

Gelet op de op dit moment beschikbare informatie acht de rechtbank het niet hoogst onwaarschijnlijk dat de later oordelende strafrechter een verplichting tot betaling van een geldboete, ontnemingsmaatregel of schadevergoedingsmaatregel zal opleggen.

Proportionaliteit en subsidiariteit voortzetten beslag

Bij de beoordeling van het cassatiemiddel moet worden vooropgesteld dat de rechter in een geval waarin op grond van artikel 94a van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv) beslag is gelegd en een derde in een beklagprocedure op de voet van artikel 552a Sv om teruggave verzoekt, als maatstaf moet aanleggen of buiten redelijke twijfel staat dat die derde als eigenaar van dat in beslag genomen voorwerp moet worden aangemerkt. De rechter moet daarvan in zijn beslissing blijk geven. Als die derde als eigenaar wordt aangemerkt zal de rechter ook moeten onderzoeken, en daarvan blijk moeten geven, of zich de situatie van artikel 94a lid 4 of 5 Sv voordoet. (Vgl. HR 20 november 2018, ECLI:NL:HR:2018:2144.)

Uit de overwegingen van de rechtbank blijkt niet dat zij deze maatstaf heeft aangelegd bij de beoordeling van het klaagschrift. Dit betekent dat haar beschikking ontoereikend is

gemotiveerd.

Het cassatiemiddel is gegrond.

Beoordeling van de overige cassatiemiddelen

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van het tweede tot en met het zesde cassatiemiddel niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;
- wijst de zaak terug naar de rechtbank Oost-Brabant, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:337

Zaaknummer: 25/00328

Rechters: C.N. Dalebout, V. van den Brink en F. Posthumus

Advocaten: G.J.M.E. de Bont, C.J.M. Perraud en M. Prins

Wetsartikelen: art. 94a Sv

RECHTSPRAAK

Heeft het hof het verweer dat de verdachte toestemming had tot het plegen van dit feit kunnen verwerpen?

Heeft het hof het verweer dat de verdachte toestemming had tot het plegen van dit feit kunnen verwerpen?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt ten aanzien van het in de zaak met parketnummer 8224770722 bewezenverklaarde opzettelijk doden van een damhert over de verwerping door het hof van het verweer dat de verdachte toestemming had tot het plegen van dit feit.

Het hof heeft de volgende vaststellingen gedaan. Aan grondgebruikers in de provincie Zeeland, onder wie [betrokkene 1], is ten behoeve van de bestrijding van schadeveroorzakende dieren een vrijstelling verleend van het verbod om damherten opzettelijk te doden. Het perceel van [betrokkene 1] was gelegen in het gebied waarvoor die vrijstelling gold. [betrokkene 1] heeft geen schriftelijke en gedagtekende toestemming verleend aan de verdachte of aan de Wildbeheereenheid Schouwen – een vereniging waarvan de verdachte lid was – om in het kader van de schadebestrijding damherten te doden op het perceel dat bij hem in gebruik was.

De verdediging heeft aangevoerd dat [betrokkene 1] aan [betrokkene 2] – die ook lid was van de Wildbeheereenheid Schouwen – toestemming heeft verleend om damherten te doden op zijn grond en dat die toestemming via de vereniging werd ‘doorgegeven’ aan alle leden van de vereniging, dus ook aan de verdachte. Het oordeel van het hof daarover houdt in dat de wet niet voorziet in de mogelijkheid dat de door de grondgebruiker op grond van artikel 3.15 lid 7 Wet natuurbescherming (Wnb) verleende toestemming door degene aan wie die toestemming is verleend, aan een ander wordt doorgegeven, zonder dat de grondgebruiker daarmee heeft ingestemd. De op dit oordeel gebaseerde verwerping van het verweer waarop het cassatiemiddel doelt, getuigt in het licht van artikel 3.15 lid 7 Wnb niet van een onjuiste rechtsopvatting en is toereikend gemotiveerd.

Het cassatiemiddel faalt.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:154

Zaaknummer: 24/03045

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en F. Damsteege

Advocaten: M.J.J.E. Stassen

Wetsartikelen: art. 3.10 lid 1 onder a Wet natuurbescherming

RECHTSPRAAK

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van ‘overbeslag’?

Kon de rechtbank oordelen dat het beslag niet in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit omdat zij niet kan vaststellen dat sprake is van ‘overbeslag’?

Beoordeling van het eerste en het derde cassatiemiddel

De cassatiemiddelen klagen onder meer over de verwerping door de rechtbank van het verweer dat de voortdurend van het beslag niet voldoet aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. De cassatiemiddelen lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

De stukken die voor de beoordeling van de cassatiemiddelen van belang zijn, zijn weergegeven in de conclusie van de advocaat-generaal. Deze stukken houden – kort samengevat – het volgende in.

In het kader van een strafrechtelijk onderzoek tegen de klaagster, tegen [medeklager 1] en tegen [medeklager 2] wegens verdenking van het illegaal aanbieden van online kansspelen op de Nederlandse markt, witwassen en deelneming aan een criminele organisatie, is op 16 juni 2021 en 15 september 2021 op grond van artikel 94a van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv) onder de klaagster en onder anderen beslag gelegd op een groot aantal – zich in Zwitserland, België en Luxemburg bevindende – roerende en onroerende zaken, waaronder: woningen, bouwgrond, voertuigen, effectenportefeuilles, bankrekeningen en een geldvordering, met het oog op de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel.

De rechter is bij de beoordeling van het beklag over de inbeslagneming niet verplicht ambtshalve te onderzoeken of voortzetting van het beslag in overeenstemming is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Als echter door of namens de klager wordt aangevoerd dat zijn persoonlijke belangen bij de opheffing van het beslag zwaarder moeten wegen dan het met artikel 94 en/of 94a Sv nagestreefde strafvorderlijk belang bij het voortduren daarvan, kan

de rechter gehouden zijn blijk te geven van zo'n onderzoek. Bij een beslag dat is gelegd op grond van artikel 94a Sv kan de rechter daarnaast gehouden zijn blijk te geven van zo'n onderzoek als door of namens de klager wordt aangevoerd dat geen redelijke verhouding bestaat tussen de waarde van de in beslag genomen voorwerpen en de te verwachten hoogte van de eventuele betalingsverplichting(en).

De vraag wanneer de rechter blijk moet geven van een onderzoek naar de vraag of voortzetting van het beslag in overeenstemming is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit, en – als dat het geval is – welke eisen moeten worden gesteld aan de motivering van zijn beslissing, laat zich niet in algemene zin beantwoorden, maar is afhankelijk van de concrete onderbouwing en de indringendheid van de door of namens de klager aangevoerde argumenten. Ook is van belang wat daarover door het openbaar ministerie wordt ingebracht. Verder komt betekenis toe aan het tijdsverloop sinds de beslaglegging en aan de termijn waarbinnen een beslissing in de hoofdzaak of in de ontnemingsprocedure redelijkerwijs valt te verwachten. Naarmate meer tijd is verstreken – en de klager dus al langer door het beslag wordt getroffen – kan meer gewicht toekomen aan de persoonlijke belangen van de klager bij de opheffing van het beslag.

Mede in verband met de beoordeling door de rechter of voortzetting van het beslag in overeenstemming is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit mag van het openbaar ministerie worden verlangd dat het, zoveel als mogelijk is gelet op de fase waarin de zaak zich bevindt, in de beklagprocedure informatie verschaft over het beslag en over de onderliggende strafzaak of ontnemingsprocedure. In geval van conservatoir beslag gaat het daarbij in het bijzonder om de waarde van de in beslag genomen voorwerpen in relatie tot de (te verwachten) hoogte van de betalingsverplichting in verband waarmee wordt beoogd een verhaalsmogelijkheid zeker te stellen. Omdat tijdens de raadkamerprocedure het onderzoek in de strafzaak en/of de ontnemingszaak veelal nog loopt, zal het openbaar ministerie in de regel alleen een voorlopige en globale uitspraak kunnen doen over de hoogte van de te vorderen betalingsverplichting.

Als de beklagrechter van oordeel is dat hij over onvoldoende gegevens beschikt voor de beoordeling van het klaagschrift, brengt de onderzoekstaak van de beklagrechter met zich dat hij zich nader laat informeren. De beklagrechter kan daarvoor op grond van artikel 23 lid 1 Sv aan het openbaar ministerie het bevel geven om stukken over te leggen. Zo nodig houdt de rechter daartoe het onderzoek in raadkamer aan. Het openbaar ministerie is op grond van artikel 23 lid 5 Sv gehouden de hiervoor bedoelde stukken aan de rechter over te leggen. Laat het openbaar ministerie dat achterwege, dan kan de beklagrechter die omstandigheid betrekken bij de beoordeling van het klaagschrift.

Als de beklagrechtster naar aanleiding van zijn onder 2.4.1 bedoelde onderzoek oordeelt dat voortzetting van het beslag in strijd is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit, verklaart hij het beklag gegrond en geeft hij de daarmee overeenkomende last als bedoeld in artikel 552a lid 10 Sv. (Vgl. HR 31 januari 2023, ECLI:NL:HR:2023:128, r.o. 2.4.)

Uit de in de conclusie van de advocaat-generaal weergegeven stukken volgt dat namens de klaagster – onder overlegging van (bank)overzichten van waarden en saldi van (een deel van) de in beslag genomen effectenportefeuilles en bankrekeningen – naar voren is gebracht dat sprake is van ‘overbeslag’ van (minimaal) € 46.534.387, nu de waarde van de in beslag genomen voorwerpen volgens de klaagster € 170.478.298 bedraagt en het conservatoir beslag is gelegd met het oog op de oplegging van een ontnemingsmaatregel van € 137.406.608, maar op dit berekende wederrechtelijk verkregen voordeel nog een bedrag van (minimaal) € 13.462.697 in mindering moet worden gebracht. De rechtbank heeft overwogen dat zij niet beschikt over de stukken die nodig zijn om zich een oordeel te kunnen vormen over de waarde van het gelegde beslag, dat de stukken die namens de klaagster zijn overgelegd daartoe onvoldoende zijn, en zij heeft het beklag ongegrond verklaard.

Gelet op wat namens de klaagster, mede onder verwijzing naar door haar ingebrachte stukken, is aangevoerd over de waarde van het beslag, was de rechtbank gehouden blijkt te geven van een onderzoek of voortzetting van het beslag in overeenstemming is met de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. De rechtbank heeft echter ten aanzien daarvan overwogen dat ‘ook zij niet beschikt over de stukken die nodig zijn om een oordeel te kunnen vormen over de waarde van het gelegde beslag’. Daarmee heeft zij onvoldoende concreet blijkt gegeven van zo’n onderzoek, in aanmerking genomen dat de rechtbank zich niet nader heeft laten informeren over de waarde van het beslag en uit haar beschikking ook niet blijkt waarom, gelet ook op het tijdsverloop sinds de beslaglegging, van het openbaar ministerie niet kon worden gevergd ten aanzien daarvan stukken over te leggen of concrete nadere opgaven te doen. Voor zover de rechtbank hierbij van oordeel is geweest dat het summiere karakter van het onderzoek in raadkamer eraan in de weg staat dat zo’n onderzoek naar de verhouding tussen de waarde van de in beslag genomen voorwerpen en de te verwachten hoogte van de eventuele betalingsverplichting plaatsvindt, heeft zij miskend wat is vooropgesteld.

Voor zover de cassatiemiddelen hierover klagen, slagen zij.

Beoordeling van de cassatiemiddelen voor het overige

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van de cassatiemiddelen voor het overige niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;
- wijst de zaak terug naar de rechtbank Oost-Brabant, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:334

Zaaknummer: 25/00322

Rechters: F. Posthumus, V. van den Brink en C.N. Dalebout

Advocaten: C.J.M. Perraud, G.J.M.E. de Bont en M. Prins

Wetsartikelen: art. 94a Sv

RECHTSPRAAK

Bewijsklachten.

Bewijsklachten.

Beoordeling van de cassatiemiddelen

De cassatiemiddelen klagen over (de motivering van) het bewezenverklaarde.

De cassatiemiddelen leiden niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:216

Zaaknummer: 24/01700

Rechters: F. Posthumus, F. Damtsteegt en V. van den Brink

Advocaten: S. Jankie

Wetsartikelen: art. 342 lid 2 Sv en art. 300 lid 1 Sr

RECHTSPRAAK

Bewijsklachten.

Bewijsklachten.

Beoordeling van de cassatiemiddelen

De cassatiemiddelen klagen over (de motivering van) het bewezenverklaarde.

De cassatiemiddelen leiden niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:217

Zaaknummer: 24/01708

Rechters: F. Posthumus, V. van den Brink en F. Damtsteegt

Advocaten: S. Jankie

Wetsartikelen: art. 342 lid 2 Sv en art. 300 lid 1 Sr

RECHTSPRAAK

Kon het hof toepassing geven aan de strafverzwarende omstandigheid dat de bedreiging ‘schriftelijk en onder bepaalde voorwaarde’ is geschied?

Kon het hof toepassing geven aan de strafverzwarende omstandigheid dat de bedreiging ‘schriftelijk en onder bepaalde voorwaarde’ is geschied?

Beoordeling van het derde cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat het hof ten onrechte toepassing heeft gegeven aan de strafverzwarende omstandigheid van artikel 285 lid 2 van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr) dat de bewezenverklaarde bedreiging ‘schriftelijk en onder een bepaalde voorwaarde’ is geschied.

Het hof heeft vastgesteld dat de verdachte heeft bedreigd dat hij voormalig minister [...] en diens dochter zou vermoorden als ooit zou uitkomen dat de longkanker van de tante van de verdachte het gevolg is van vaccinatie. Op grond daarvan heeft het hof geoordeeld dat de bewezenverklaarde bedreiging is geschied ‘onder een bepaalde voorwaarde’ als bedoeld in artikel 285 lid 2 Sr. Dit oordeel getuigt, gelet op wat vooropgesteld is, van een onjuiste rechtsopvatting. Het hof heeft dan ook ten onrechte deze strafverzwarende omstandigheid in de kwalificatie opgenomen.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld, maar leidt bij gebrek aan belang niet tot cassatie. Daarbij is onder meer van belang dat een juiste kwalificatie niet leidt tot een lager maximum van de op het bewezenverklaarde gestelde straf omdat het hof bij de kwalificatie, zoals weergegeven, ook de in het vijfde lid van artikel 285 Sr bedoelde strafverzwarende omstandigheid heeft toegepast (die ziet op de bedreiging van ambt- en gezagsdragers). Verder blijkt niet uit de motivering van de opgelegde taakstraf van zestig uren dat het hof de strafverzwaringsgrond van het tweede lid van artikel 285 Sr in aanmerking heeft genomen bij de strafoplegging. Gelet op dit alles volstaat de Hoge Raad met het verbeterd lezen van de kwalificatie van het bewezenverklaarde.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:376

Zaaknummer: 24/04422

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en T.B. Trotman

Advocaten: I.J.G. van Raab van Canstein

Wetsartikelen: art. 285 Sr